

نوحہ

رَت روندا چالی سال ریا سجاؤ قرآن مصائب دا
نئیں شام دے منظر بھل سکیا سجاؤ قرآن مصائب دا

ہر موڑ تے بھیڑ بزاری سی پئی ویکھدی خلقت ساری سی
سادات دے قیدی قافلے تے پتھراں دی بارش جاری سی
(وہ عابد بیمار تھا، چلنے سے جو لاچار تھا،
اور شام کا بازار تھا، اور مصطفیٰ کی بیٹیاں)
سنگ مستوراں کیوں تریا سجاؤ قرآن مصائب دا

سجاؤ دیاں زنجیراں لئی جڈاں معصومہ پائی منگیا
کیتا ظالم ظلم سکینہ تے بیمار نہ کج وی کر سکیا
(سجاؤ ہے سجاؤ، سجاد ہے سجاؤ)
کڑیاں دے وچ جو قیدی ہا سجاؤ قرآن مصائب دا

عباس حسین علی اکبر قاسم تے اصغر جے پیارے
نانے دادین بچاون لئی میدان چ لڑ دے رے سارے
(بابا چچا پیارے گئے، میدان میں سب مارے گئے،
بازار میں تھا ہر قدم، سجاؤ پہ خنجر رواں)
بازار دی جنگ ریا لڑدا سجاؤ قرآن مصائب دا

دن رات صبح تے شام کرے ایہو ورد بیمار امام کرے
 اکھیاں چوں سید رت روکے الشام الشام الشام کرے
 (سجّاد ہے سجّاد، سجّاد ہے سجّاد)
 ایہو چالیھ سال رنیا کیندا سجّاد قرآن مصائب دا

ممنون ہے ایندی محنت دا کُل نبیاں دا سلطان نبی
 باقر دے قیدی بابے نے بہوں اوکھی شام فتح کیتی
 (بعد حسین ابن علی، قیدی بنی آل نبی،
 دیں کا محافظ بن گیا، عابد پہن کر بیڑیاں)
 اسلام بچا گیا کڑیاں پا سجّاد قرآن مصائب دا

جوآد او شام غریباں دی بازار چ زینب دا جانا
 دربار چ پیشی پھپھیاں دی چولے وچ بھین نوں دفنانا
 (سجّاد ہے سجّاد، سجّاد ہے سجّاد)
 ہر منظر دا ہے عین گواہ سجّاد قرآن مصائب دا

شاعر اہل بیت جوآد جعفری (لاڑکانہ)